
Deskundigenonderzoek

---

1. Waarom child focus?

De overgrote meerderheid van de kinderen die verdwijnen, zijn van huis weggegaan. Gelukkig worden de meesten van hen gezond en wel teruggevonden. Maar daarnaast zijn er ook kinderen die door een van de ouders worden ontvoerd, vaak naar een ander land, en jammer genoeg ook kinderen die door misdadigers worden ontvoerd en seksueel misbruikt of zelfs vermoord worden. De afgelopen jaren is op zeer pijnlijke wijze gebleken dat het opsporen van deze kinderen veel efficiënter moet en kan gebeuren. Ook op het vlak van het opvangen en het bijstaan van de slachtoffers zijn er schromelijke tekortkomingen gebleken. Child focus, operationeel sinds 31 maart 1998, wil een vooraanstaande rol spelen in het verhelpen van die gebreken.

2. De opdracht van child focus

Het Europees Centrum voor Vermiste en Seksueel Uitgebuide Kinderen is een privé stichting naar Belgisch recht, erkend als instelling van openbaar nut en met een internationale dimensie. Zijn opdracht is enerzijds het onderzoek naar als vermist of ontvoerd opgegeven kinderen actief te ondersteunen en anderzijds de verdwijning en de seksuele uitbuiting van kinderen te voorkomen en te bestrijden.

Child focus handelt enkel in het belang van het Kind, zonder enige discriminatie.

Het is onafhankelijk.

Als bevoorrechte partner, werkt het Centrum op complementaire wijze samen met alle officiële en privé-actoren, zowel op nationaal als op Europees en internationaal vlak.

Child focus vergaart informatie, verwijst deze door naar de bevoegde instanties en bewaakt de opvolging van de aan hem toevertrouwde dossiers. Het Centrum neemt ook deel aan de begeleiding van de slachtoffers en hun omgeving.

Child focus evalueert zijn werking voortdurend en staat open voor al wat zijn inzichten kan verrijken. Het Centrum stimuleert en ontwikkelt initiatieven die wets-, mentaliteits- en gedragswijzingen beogen.

De ploeg van child focus volbrengt haar opdracht op professionele en discrete wijze. Haar werk steunt op het persoonlijke engagement van elkeen van de medewerkers, die gebonden zijn door het beroepsgeheim.

3. De werking van child focus

1. HOTLINE

De oproepen bij het Centrum gebeuren via het noodnummer **110** dat nationaal, gratis en 24u op 24u bereikbaar is. Child focus beschikt eveneens over een internationaal nummer (+ +/32/2/475 44 99) voor oproepen vanuit het buitenland.

De oproepen worden geïdentificeerd en geregistreerd zonder daarbij afbreuk te doen aan de wens van de oproepers om anoniem te blijven.

In het geval de oproep handelt over een zaak waarvoor het Centrum niet bevoegd is (incest bv.), zal de operator de oproeper duidelijk maken waarom deze niet kan behandeld worden en zal hij de persoon doorverwijzen naar de bevoegde instantie.

Wanneer de oproep wel behoort tot de bevoegdheid van child focus, zal de operator zoveel mogelijk informatie en gegevens aangaande de verdwijning of seksuele uitbuiting verzamelen. Deze inlichtingen worden vervolgens in een computerbestand verwerkt en maken deel uit van een fiche die onmiddellijk overgemaakt wordt aan een case manager die het dossier zal volgen tot de afloop ervan.

Het Centrum ontvangt gemiddeld zo'n 150 oproepen per dag.

2. CASE MANAGEMENT

De opdracht van de case manager inzake de opvolging van de dossiers is dubbel: enerzijds heeft hij een belangrijke rol te vervullen naar de ouders en de slachtoffers toe, anderzijds situeert zijn taak zich in het stimuleren van justitie en van het onderzoek.

De case manager staat in voor de eerste opvang van de ouders en/of slachtoffers. Dit eerste contact is van cruciaal belang voor het opbouwen van een vertrouwensrelatie. Nadien zal de case manager op regelmatige basis contact opnemen met de betrokkenen en dit blijven doen tot de afloop van de zaak.

Hij zal er op toezien dat deze door de officiële diensten voor slachtofferhulp op een correcte wijze worden opgevolgd.

De case manager informeert de betrokkenen en geeft hen advies aangaande het verloop van het gerechtelijk onderzoek en de stappen die moeten worden ondernomen.

De case manager ondersteunt eveneens op een actieve wijze het onderzoek en neemt regelmatig contact op met de bevoegde politiedienst en de magistraat belast met het dossier. Dit alles gebeurt binnen de grenzen van het beroepsgeheim waaraan de case manager gebonden is.

De case manager waakt erover, zonder zich echter in de plaats te stellen van de bestaande diensten, dat alles in het werk wordt gesteld om een zaak zo snel mogelijk op te lossen en dat de slachtoffers op een optimale wijze worden begeleid.

In 1999 werden meer dan 1500 dossiers betreffende weglopers, onverklaarbare verdwijningen, ontvoeringen door ouders of derden en gevallen van seksuele uitbuiting behandeld.

child focus

Heizel Esplanade
Buro & Design Center PB 20
1020 Brussel
Tel. 02/475.44.11.
Fax 02/475.44.03.
<http://www.childfocus.org>

Jeugdbescherming

Een praktische vraagbaak

HOE BEHEERST DEZE DRAGER VAN HET BEROEPSGEHEIM HET SPANNINGSVELD ONTSTAAN DOOR DE GELIJKTIJDIGE AANWEZIGHEID VAN VERSCHILLENDE DWINGENDE MORELE NORMEN, VERVAT IN EVENVEEL MATERIËLE WETTEN?

- Artikel 458 SWB (+ specifieke afgeleiden) ten opzichte van artikelen 422bis en ter SWB
- Artikel 458 SWB (+ specifieke afgeleiden) ten opzichte van artikel 29 Sv.
- Artikel 458 SWB (+ specifieke afgeleiden) ten opzichte van artikel 30 Sv.

Vb. art. 44,63,77,80 Wjb,
art. 43 Gecoörd.Dec.VI.Gem.
art. 9 Dec. Alg. Welzijnsw.

ARTIKEL 458 SWB (BEROEPSGEHEIM)

Vragen die men zich moet stellen:

1. Is er hier sprake van een geheim? D.w.z.: feiten, meningen, beslissingen, mededelingen die, omdat ze de naam, de faam, de intimiteit (vgl. art. 8 E.V.R.M.), van iemand kunnen schenden, zelfs buiten diens verzoek, verborgen moeten worden gehouden; is men er zich van bewust dat kennis van geheimen de macht betekent hiervan misbruik te kunnen maken?; een louter materieel feit dat geen enkel geheim karakter heeft valt niet onder het beroepsgeheim (al kan bijvoorbeeld de arts die een zgn. algemeen bekend feit over zijn patiënt bevestigt het beroepsgeheim schenden); hoewel het openbare-orde-karakter van het beroepsgeheim afspraken maken belet, pleit men er voor dat de cliënt/patiënt zelf de draagwijdte van het geheim zou kunnen bepalen, maar dan tegen zichzelf en anderen beschermd moet kunnen worden (aan de cliënt/patiënt zelf of zijn wettelijke vertegenwoordiger een vastgesteld geheim al dan niet meedelen behoort dan weer tot de therapeutische en diagnostische vrijheid).

2. Is het op basis van mijn hoedanigheid dat mij in vertrouwen geheimen werden toevertrouwd, dat ik ze heb vastgesteld of aangevoeld? D.w.z.: in het raam van een noodzakelijke vertrouwensrelatie die is ontstaan of bestaat ingevolge of binnen de uitoefening van mijn beroep of omdat ze mij wegens mijn staat ter kennis kwamen als stagiair, student, echtgenoot, medewerker in georganiseerd verband van wie in vertrouwen werd genomen of vaststellingen deed; ben ik integendeel geen 'confident nécessaire', maar een 'confident volontaire', dan rust enkel op mij een morele plicht, de discretieplicht (bijvoorbeeld ik ben arts en mijn buur vertelt mij iets over de overbuur als buur).

3. Ben ik er mij van bewust dat ik een geheim schend? Als ik bewust ben van 1 en 2 *supra* en ik spreek toch, dan moet men zelfs geen kwaad opzet bewijzen om mij te vervolgen wegens schending van het beroepsgeheim; ik mag slechts geheimen delen die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van mijn functie; ik meld dus hoe dan ook niets méér dan wat relevant en nuttig kan zijn voor mijn cliënt/patiënt en in zijn belang (zie bv. art.77 Wjb); men spreekt hier van gedeeld of afgeleid beroepsgeheim; opgelet: door de onderzoeksrechter inbeslaggenomen 'geheime' stukken zouden wel eens, als overtuigingsstukken neergelegd, kunnen ingezien worden door partijen en hun advocaten om aan artikel 6 E.V.R.M. te voldoen.